

РЕШЕНИЕ

№ 474

гр. Благоевград, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на четвърти юли през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛИ. Масева

Членове: Анета Илинска
Милена Каменова

при участието на секретаря Здравка Янева
като разгледа докладваното от Милена Каменова Въззивно гражданско дело
№ 20231200500515 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл.ГПК.

Въззивна жалба с вх.№3477/11.04.2023г. е подадена от И. Ф. Ф., ЕГН *****, с
постоянен адрес: адрес, чрез адв.С. А., против Решение №93/24.03.2023 г. по гр.д.№1259/22
г. по описа на РС-Петрич.

Въззивна жалба с вх.№3373/07.04.2023г. е подадена от „фирма“ ЕООД, ЕИК *****,
със седалище и адрес на управление: адрес, чрез адв.И. И., против Решение №93/24.03.2023
г. по гр.д.№1259/22 г. по описа на РС-Петрич.

С въззивната жалба вх.№3477/11.04.2023г., подадена от И. Ф. Ф., ЕГН *****, с
постоянен адрес: адрес, чрез адв.С. А., се твърди, че обжалваното решение в частта, с която
съдът е отхвърлил предявения иск по чл.344, ал.1, т.3 във във вр. с чл.225, ал.1 КТ за сумата
от 910,86 лева за периода на иска от 12.07.2022. до 07.08.2022г. , включително, ведно със
законната лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането,
е неправилно, необосновано, постановено в нарушение на материалния и процесуалния
закон и следва да бъде отменено в обжалваните части. Излага подробни съображения във
въззивната жалба. Иска се от съда да отмени Решение №93/24.03.2023 г. по гр.д.№1259/22 г.
по описа на РС-Петрич в частта, с която е отхвърлил предявения иск по чл.344, ал.1, т.3 във
във вр. с чл.225, ал.1 КТ за сумата от 910,86 лева за периода на иска от 12.07.2022. до
07.08.2022г. , включително, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба до
окончателното изплащане на вземането, като се уважи искът по чл.344, ал.1, т.3 във във вр. с

чл.225, ал.1 КТ за сумата от 910,86 лева за периода на иска от 12.07.2022. до 07.08.2022г. , включително, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, както и да се присъдят разноски в първоинстанционното производство в пълен размер. Претендират се разноски във въззивното производство. С въззивната жалба не са представени нови доказателства.

Препис от въззивната жалба вх.№3477/11.04.2023г. е връчен на въззиваемата страна „фирма“ ЕООД, ЕИК *****, от която е постъпил отговор на въззивната жалба.

С въззивна жалба с вх.№3373/07.04.2023г., подадена от „фирма“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: адрес, чрез адв.И. И., се твърди, че решението в частта, с която са уважени исквете по чл.334, ал.1, т. и т.2 от КТ, както и в частта, с която е осъдено дружеството да заплати разноски, съобразно уважената част от исквете е неправилно, необосновано и постановено при нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Излага подробни съображения във въззивната жалба. Иска от съда да отмени №93/24.03.2023 г. по гр.д.№1259/22 г. по описа на РС-Петрич в частта, с която са уважени исквете по чл.334, ал.1, т. и т.2 от КТ, както и в частта, с която е осъдено дружеството да заплати разноски, съобразно уважената част от исквете – 1040 лева – съдебни разноски и 160 лева – държавна такса. Претендират се разноски във въззивното производство. С въззивната жалба не са представени нови доказателства.

Препис от въззивната жалба с вх.№ 3373/07.04.2023г. е връчен на въззиваемата страна И. Ф. Ф., ЕГН *****, от която е постъпил отговор на въззивната жалба.

Съдът намира, че въззивната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирана страна и в срока по чл.259, ал.1 ГПК, поради което може да се разгледа по същество.

Ищецът И. Ф. Ф., с адрес в адрес, ЕГН *****, твърди пред районния съд, че е работил при ответника (като негов работодател), заемайки длъжността „шофьор“, въз основа на Трудов договор № * от 27.11.2018 г. Поддържа, че със Заповед № 268 от 12.07.2022 г., в което е отразено, че е издадена от управител на дружеството работодател, трудовото правоотношение е било прекратено, поради налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. Смята, че уволнението му е незаконосъобразно, тъй като: уволнителната заповед не изхожда от лице, което разполага с нужната компетентност, и не е мотивирана; самото уволнение не е предхождано от изискване на обяснения; той не е извършил нарушения на трудовата дисциплина, които да обосноват най-тежкото дисциплинарно наказание, като работодателят е злоупотребил с дисциплинарните си правомощия. Заявява, че след прекратяването на трудовоправната връзка с ответната страна е останал без работа, поради което му се полага парично обезщетение от 910,86 лв., за периода от 12.07.2022 г. до 07.08.2022 г. Иска уволнението да бъде признато за незаконно и отменено, да бъде възстановен на длъжността, от която е освободен, и да му бъде присъдено визираното обезщетение, ведно със законната лихва от датата на исковата молба - 14.09.2022 г., до погасяването.

Ответникът „фирма“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в адрес, ЕИК *****, намира ищцовите претенции за неоснователни, настоява за отхвърлянето им и за присъждане на съдебно-деловодните разходи, които е сторил. Излага доводи, че оспорваното уволнение е законно, понеже: ищецът е извършил нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в безпричинно неявяване на работа от 22.06.2022 г. до 11.07.2022 г.; по отношение на същия са били предприети действия по изискване на обяснения, които не са дали резултат по негова вина; заповедта за налагане на дисциплинарното уволнение е мотивирана в достатъчна степен; тежестта на наказанието съответства с онази на нарушението.

Не е спорно, че ищецът на 27.11.2018 г. е започнал работа като „шофьор“ във фирма“ ООД, което впоследствие е било преобразувано чрез промяна на правноорганизационната му форма във „фирма“ ЕАД (със сегашно търговско наименование „фирма“ ЕАД). Последното дружество пък е едноличен собственик на капитала на ответното такова, а поради разпределяне на тяхната търговска дейност помежду им, считано от 01.09.2022 г. е настъпила промяна в работодателя на ищеца, при което такова качество е придобил именно ответникът.

По отношение на обсъжданото трудово отношение е бил предвиден 6-месечен срок за изпитване, уговорен в полза на работодателя, който към започване на сегашното дело е изтекъл. Местоработата на ищеца е била в „обект „Склад Петрич“ - адрес, страната и чужбина“, при 8- часов работен ден. Основните му трудови задължения са били свързани с превоз на стоки до дадено местоназначение, спазване на пътните правила и на техническите изисквания за безопасна транспортна дейност, водене на необходимата документация в тази насока, както и изпълнението на други конкретни задачи, касаещи заеманата длъжност и възложени от работодателя. На неустановена дата преди 21.06.2022 г. ищецът и свидетелят И Д са били определени да работят заедно - за транспортен курс с обща дължина от около 800 км. При връщане от този курс свидетелят Д сменил ищеца при управлението на служебното превозно средство за кратко, тъй като той бил изморен от пътуването и е заел мястото в кабината до водача, за да си почине. Тогава ищецът е поставил единия си крак върху таблото на микробуса, при което върху него е останал отпечатък от обувката му. На следващия ден същото превозно средство е било използвано от друг шофьор и разносвач, които са оповестили в чат-група, че по таблото на микробуса има следи от замърсяване с подметка на обувка. Това е станало достояние на свидетеля В.Г., работещ като „експерт - търговия и складове“ при ответното дружество, в чиято зона на отговорност попада и складът в гр. Петрич. Тъй като зацапването е било в областта на мястото на пътника в кабината на превозното средство, свидетелят Г решил, че то е било причинено от свидетеля Д, поради което е потърсил отговорност от него. Ищецът обаче е признал, че той го е причинил, при което между него и свидетеля Г е възникнал конфликт в чат-групата, като първият отправил нецензурен израз спрямо втория.

След възникването на посочената конфликтна ситуация и от 21.06.2022 г. нататък ищецът повече не е бил включван в снимката, която е била публикувана в съответното

мобилно приложение, в резултат на което по този начин не са му били възлагани транспортни курсове.

Тъй като 22, 23 и 24 юни на 2022 г. са били работни дни, през които свидетелят Г е замествал свидетелката Т като „началник“ на склада на ответника в гр. Петрич, а ищецът не се е явил там, бил уведомен един от управителите на дружеството работодател - М.Н.. В тази връзка той е взел решение на 27.06.2022г. да бъде проведена среща между него (участвайки по телефона), свидетеля Г, служител на отдел „Човешки ресурси“ в ответното дружество и ищеца.

На 26.06.2022 г. свидетелката Т се е свързала с ищеца посредством мобилното приложение „Вайбър“, уведомявайки го, че на следващия ден е необходимо в 11:30 ч. да се яви в склада на ответника в гр. Петрич, за провеждане на срещата.

На 27.06.2022г. ищецът не се е появил в склада на ответното дружество, поради което ответникът е изпратил до него нарочно писмо, в което е било посочено, че го кани в 3-дневен срок да изяснят обстоятелствата около отсъствието му от работа след 21.06.2022г. Писмото било изпратено с куриер, до адреса на ищеца в адрес, а като телефонен номер за връзка на куриера с него е бил отразен такъв (0893 04 70 70), който той е ползвал като служебен при ответника до 27.06.2019 г. Пратката е била върната от куриера в цялост, като „непотърсена“.

За времето от 28.06.2022 г. до 11.07.2022 г. ищецът продължил да не се явява в склада на ответника в гр. Петрич, през което време отново не е бил включван в графика за работа, разпространяван през мобилното приложение.

Със Заповед № 268 от 12.07.2022 г., в която е вписано, че изхожда от управител на „фирма“ ЕООД, на ищеца е била наложена дисциплинарната санкция „уволнение“, заради неявяване на работа от 22.06.2022 г. до 11.07.2022 г. В заповедта не е посочено името на управителя на ответното дружество, който я е издал, но с писмена декларация от 15.11.2022 г., с нотариална заверка на подписа, единият от управителите му - М.Н., е потвърдил авторството си спрямо този документ.

На 14.07.2022 г. ответникът е изпратил до ищеца ново уведомително писмо, връчено му чрез куриер на 15.07.2022 г., според което в 3-дневен срок трябва да се яви в склада на първия в гр. Петрич, за да получи „оформената си трудова книжка“. Ищецът се е отзовал на тази покана още същия ден, при което свидетелката Т му е връчила заповедта за налагане на дисциплинарното уволнение.

Последният пълен отработен месец на ищеца при ответника, предхождащ уволнението, е май 2022 г., за който му е било начислено брутно трудово възнаграждение от 910,84 лв., включващо: 850 лв. - за основна заплата, 15,30 лв. - за клас прослужено време от 1,8 %, и 45,54 лв. - за труд, положен през официални празници.

Районният съд е уважил исквете 344, ал.1, т.1 и т.2 КТ и е отхвърлил искът по чл.344, ал.1, т. 3КТ.

Съгласно чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на

решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релеванните въззивни основания в жалбата.

По отношение на възражението на въззивника „фирма“ ЕООД, че е осъществена процедурата по чл.193 КТ.

В съдебната практика е установена (вж. - решение № 226/22.05.2012 г. по гр. д. № 917/2011 г., IV г. о., решение № 307/24.06.2011 г. по гр. д. № 2116/2018 г., III г. о., решение № 10/30.01.2014 г. по гр. д. № 3911/2013 г., IV г. о. и др.), че съгласно чл. 193 КТ преди да наложи дисциплинарното наказание работодателят е длъжен да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения. За да изпълни това свое задължение, работодателят трябва да покани работника да даде обяснения, като посочи релевантните обстоятелства - за кое поведение (действия или бездействия) на работника се искат обяснения и срокът, в който да се представят. Работникът има право да даде обяснения и работодателят трябва да му осигури разумен, според обстоятелствата, срок да реализира правото си. Задължението на работодателя се свежда до това да предостави на работника реална възможност да даде обяснения. Дали работникът ще се възползва от предоставената възможност, зависи от неговата воля.

Недаването на обяснения от работника не опорочава наложеното дисциплинарно наказание, ако той е разполагал с реална възможност преди връчването на заповедта, но не се възползвал. Обясненията на работника не са били изслушани или дадени по негова вина във всички случаи, когато работодателят е поискал обяснения за дисциплинарното нарушение и не е получил такива от работника, независимо от причините за отказа да се дадат обяснения. Текстът на чл. 193, ал. 3 КТ е приложим и във случаите, когато работодателят е поставен в невъзможност да поиска обяснения от работника, в т. ч. - когато работникът не може да бъде намерен на адреса, който е съобщил на работодателя си; не се е явил, за да получи препоръчаната пратка, съдържаща искане за даване на обяснения, или по какъвто и да е начин е осуетил възможността изявлението на работодателя с искане за обяснения да достигне до него. Дали на работника е предоставена реална възможност да даде обяснения за нарушението се преценява с оглед обстоятелствата на всеки конкретен случай.

В конкретния случай от приложената кореспонденция със св. Т не се установява ищецът да е поканен да даде обяснения, Т не е посочила релевантните обстоятелства - за кое поведение (действия или бездействия) на работника се искат обяснения, а единствено е посочила, че следва да се яви в 11:30ч. в склада на ответника в гр. Петрич. Ищецът не се е явил в посочения час и място. Въззивният съд не приема, че в този случай надлежно са поискани обяснения, съответно ищецът е отказал да даде такива.

Ответникът е изпратил до ищеца уведомително писмо от 27.06.2022г., в което е посочено, че го кани в 3-дневен срок да се яви във фирмата и да изясни обстоятелствата около отсъствието си от работа след 21.06.2022г. Писмото е изпратено с куриер, до адреса на ищеца в адрес, а като телефонен номер за връзка на куриера с него е бил отразен такъв

(0893 04 70 70), който той е ползвал като служебен при ответника до 27.06.2019г. Пратката е била върната от куриера в цялост, като „непотърсена“. От общите условия на /куриерски пратки/ спиди се установява, че куриерската услуга до адрес включва едно посещение до адреса на получателя, като при неуспешна доставка по причина, за която Операторът не отговаря пратката се оставя в най-близкия офис на Оператора и получателят се уведомява чрез електронно съобщение или на предоставения за контакт телефон за възможността да я получи от съответния офис в срока до връщането ѝ до подателя. Пратката е върната от куриера в цялост, като „непотърсена“. Не е спорно и от доказателствата по делото се установява, че посоченият телефонен номер за връзка на куриера с ищеца е 0893 04 70 70, който е служебен такъв и от 27.06.2019. е предоставен на друг служител и не се ползва от ищеца. Въззивният съд не приема, че в този случай надлежно са поискани обяснения, съответно ищецът е отказал да даде такива. Не се установява по делото това изявление на работодателя да е достигнало до адресата. На това основание заповедта за уволнение е незаконна и следва да се отмени.

Предвид горното решението по исковете чл.344, ал. 1, т. 1 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ следва да бъде потвърдено като правилно.

Относно иска за обезщетението за оставане без работа заради незаконното уволнение (чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ) решението е неправилно и следва да бъде отменено. Районният съд е приел, че за да бъде уважена претенцията с посочената правна квалификация, е необходимо да се констатира кумулативната даденост на следните предпоставки: 1./ незаконно прекратяване на трудовото правоотношение от страна на работодателя; 2./ уволненият работник или служител да е останал без работа след уволнението; 3./ оставането без работа да се дължи на незаконното уволнение и 4./ да са настъпили вреди за работника или служителя от загубеното брутно трудово възнаграждение, което е щял да получи. Приел, че липсват надлежни доказателства за последващото оставане на ищеца без работа. Първоначалната искова претенция е изменена и е за периода от 12.07.2022 г. до 07.08.2022 г. Исковата молба е подадена на 14.09.2022г., т.е. след исковия период и към същата е приложено копие на трудова книжка.

Оставането без работа поради уволнението е правнорелевантен факт, елемент от хипотезата на правната норма на чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ. От факта на безработица през шестмесечния период след незаконно уволнение за ищеца възниква право на обезщетение. Поради това и на основание чл. 154, ал. 1 ГПК, съгласно който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания, в тежест на ищеца е да установи, че след уволнението е останал без работа и не е получавал трудово възнаграждение /или е получавал възнаграждение в по-малък размер/. Като елемент на правната норма фактическото твърдение, че е останал без работа поради уволнението, трябва да се докаже от ищеца, който се позовава на тази норма, и няма законова опора за отклонение от правилото на чл. 154 ГПК. Фактът на безработица може да бъде доказан, като се установи липсата на вписване на последващо трудово правоотношение в трудовата книжка на ищеца, Трудовата книжка е официален удостоверителен документ за отразените в него обстоятелства, който се

съхранява от работника/служителя съгласно чл. 1, ал. 2 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж /ДВ бр. 102/1993 г./ Както вече бе посочено към исковата молба ищецът е приложил копие на трудова книжка. решение № 132 от 11.03.2011 г. по гр.д. № 1513/2009 г. на ВКС, IV г.о., решение № 272 от 31.05.2011 г. по гр.д. № 30/2011 г. на ВКС, IV г.о. и решение № 92 от 29.05.2013 г. по гр.д. № 1033/2012 г. на ВКС, III г.о. В тях е прието, че констатацията, че след незаконното прекратяване на трудовото правоотношение, в трудовата книжка на работника няма отбелязване да е започнал работа при друг работодател, е достатъчно доказателство за установяване на факта на принудителната безработица. Трудовата книжка е официален документ, който се ползва с материална доказателствена сила. С оглед изложеното искът по чл. чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ е основателен и доказан за посочения период. По делото е приета съдебно счетоводна експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентна изготвена, от същата се установява размера на дневното брутно трудово възнаграждение, а именно 47,94 лева. Исковият период е за 19 дни или дължимото се възнаграждение възлиза на 910.86 лева, ведно със законната лихва от дата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

Предвид изхода на делото решението следва да се отмени и в частта на присъдените разноски по отношение на ищеца и да се уважи в отхвърлената част над 1040 лева до пълния от 1560 лева или ответникът следва да бъде осъден да заплати още 520 лева – разноски за адв.възнаграждение, както и 50 лева държавна по сметка на РС Петрич по уважения иск по чл.344, ал.1, т.3 КТ.

Воден от горното , Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №93/24.03.2023 г. по гр.д.№1259/22 г. по описа на РС-Петрич, В ЧАСТТА МУ, с която е отхвърлен иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ, предявен от И. Ф. Ф., с адрес в адрес, ЕГН *****, срещу „фирма” ЕООД, със седалище и адрес на управление в адрес, ЕИК ***** и решението в частта за разноските за разликата над сумата от 1040 лева до размера на сумата от 1560 лева, като неправилно и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА „фирма” ЕООД, със седалище и адрес на управление в адрес, ЕИК *****, ДА ЗАПЛАТИ на И. Ф. Ф., с адрес в адрес, ЕГН *****, сумата от 910,86 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа, за периода от 12.07.2022 г. до 07.08.2022 г., поради незаконното му уволнение от длъжността „шофьор”, заемана при „фирма” ЕООД, извършено по чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаването на исковата молба - 14.09.2022 г., до погасяването.

ОСЪЖДА „фирма” ЕООД, със седалище и адрес на управление в адрес, ЕИК *****,

ДА ЗАПЛАТИ на И. Ф. Ф., с адрес в адрес, ЕГН *****, сумата от 520 лева – разликата над присъдените 1040 лева до размера на сумата от 1560 лева - разноси за адв.възнаграждение.

ОСЪЖДА „фирма” ЕООД, със седалище и адрес на управление в адрес, ЕИК *****, да заплати сумата от 50 лева по сметка на РС Петрич – държавна такса за уважения иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 93/24.03.2023 г. по гр.д.№1259/22 г. по описа на РС-Петрич, в останалата обжалвана част, като правилно и законосъобразно.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от съобщението на страните

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____